

prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: L. Holivețcaia
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Nicolae Craiu și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Vitalii Popa și Liubovi Popa,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalii Popa și Liubovi Popa împotriva Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016 prin care a fost respins apelul declarat de Vitalii Popa și Liubovi Popa, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 05 iulie 2016,

c o n s t a t ă

La 18 ianuarie 2016, Vitalii Popa și Liubovi Popa au depus cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantii au indicat că la 05 noiembrie 2015, au depus plîngere în adresa Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, prin care au solicitat intentarea procedurii disciplinare împotriva avocatului Dragoș Chetraru și atragerea acestuia la răspundere disciplinară sub formă de retragere a licenței nr.2020 din 13 octombrie 2010 privind exercitarea profesiei de avocat, iar ulterior, la 02 decembrie 2015 au completat plîngerea din 05 noiembrie 2015, invocînd temeieri suplimentare pentru atragerea la răspundere disciplinară a avocatului Dragoș Chetraru.

Prin răspunsul Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, care a fost recepționat de reclamantii la 21 decembrie 2015, plîngerile au fost declarate inadmisibile, întrucît acestea au fost deja obiect al dezbaterilor în comisie potrivit petiției nr. G/074 din 18 ianuarie 2013 depusă de Vitalii Popa și Liubovi Popa.

Susțin reclamantii că, în anul 2013 Comisia pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova a examinat petiția reclamantilor referitor la comportamentul nedemn și neadecvat al avocatului Dragoș Chetaru în cadrul examinării unei pricini civile, însă în petițiile din 05 noiembrie 2015 și 02 decembrie 2015, au indicat despre mai multe abateri disciplinare comise de avocatul Dragoș Chetaru și referitor la faptul că avocatul Dragoș Chetaru s-a prezentat în ședințele instanțelor de judecată, inclusiv și Curtea de Apel Chișinău, nefiind împuternicit de a reprezenta interesele pârîtului. Totodată, au solicitat aplicarea în privința avocatului Dragoș Chetaru a sancțiunii disciplinare pentru inducerea în eroare, atît a instanțelor de judecată, cît și reclamantilor referitor la faptul că la materialele dosarului a fost anexat mandatul său.

Relatează reclamantii că, studiind materialele dosarului au constatat că la judecarea cauzei civile de către Curtea de Apel Chișinău, avocatul Dragoș Chetaru nu a prezentat mandatul eliberat conform prevederilor legislației în vigoare.

Consideră reclamantii că Comisia pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova în mod abuziv și ilegal a respins plîngerile depuse de către Vitalii Popa și Liubovi Popa la 05 noiembrie 2015 și 02 decembrie 2015 și nu le-a examinat detaliat, întrucît acestea se referă la alte încălcări decît cele menționate în petiția nr. G/074 din 18 ianuarie 2013.

Solicită Vitalii Popa și Liubovi Popa anularea ca fiind ilegal a răspunsului Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 07 decembrie 2015, prin care a fost refuzată examinarea plîngerilor nr. 1-252 din 05 noiembrie 2015 și nr. 1-304 din 02 decembrie 2015, obligarea Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova să examineze în fond plîngerile nr. 1-252 din 05 noiembrie 2015 și nr. 1-304 din 02 decembrie 2015 cu privire la atragerea la răspundere disciplinară a avocatului Dragoș Chetaru.

La 24 mai 2016, reclamantii au depus cerere de completare a acțiunii, invocînd suplimentar că la 18 ianuarie 2016 au depus cerere prealabilă în adresa Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la anularea răspunsului Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 07 decembrie 2015, prin care a fost refuzată examinarea plîngerilor nr. 1-252 din 05 noiembrie 2015 și nr. 1-304 din 02 decembrie 2015 (f.d.33-37).

Prin răspunsul Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr. 1/017 din 18 ianuarie 2016 cererea prealabilă a fost respinsă.

Menționează reclamantii că, cererea prealabilă a fost respinsă de către Președintele Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, fără a fi pronunțată o hotărârea a Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova.

Consideră reclamantii că Președintele Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova nu are competență de a examina cererile prelabile împotriva Comisiei.

Indică reclamantii că petițiile referitoare la acțiunile avocaților, precum și informația cu privire la abaterile disciplinare comise de avocat în timpul exercitării atribuțiilor profesionale, se examinează de către Comisia pentru etică și disciplină, iar în cazul existenței unor temeuri suficiente, comisia dispune efectuarea unui control.

Controlul se efectuează de către membrii comisiei sau se pune în sarcina baroului. Comisia pentru etică și disciplină adoptă una din următoarele decizii: privind aplicarea sancțiunii disciplinare; privind efectuarea unui control suplimentar; privind lipsa încălcărilor în acțiunile avocatului.

Relevă reclamanții că, la 04 septembrie 2013, avocatul Dragoș Chetragu a depus apel în interesele ÎP „Grăd-Constructor”, fără a fi împuternicit de ultimul. De asemenea indică reclamanții că, procura din 08 mai 2013 eliberată avocatului Dragoș Chetragu de către ÎP „Grăd-Constructor” cu împuterniciri, nu este valabilă, deoarece nu corespunde Hotărârii Guvernului nr. 1175 din 21 decembrie 2010 cu privire la aprobarea formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului, împuternicirile avocatului sau ale avocatului stagiar stabilite în procură fiind valabile doar dacă aceasta se prezintă împreună cu mandatul. Consideră reclamanții că, avocatul Dragoș Chetragu nu avea dreptul de a depune apel.

Solicită reclamanții Vitalii Popa și Liubovi Popa anularea ca fiind ilegal a răspunsului Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 07 decembrie 2015, prin care a fost refuzată examinarea plângerilor nr. 1-252 din 05 noiembrie 2015 și nr. 1-304 din 02 decembrie 2015, obligarea Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova să examineze în fond plângerile nr. 1-252 din 05 noiembrie 2015 și nr. 1-304 din 02 decembrie 2015 cu privire la atragerea la răspundere disciplinară a avocatului Dragoș Chetragu.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 05 iulie 2016 acțiunea a fost respinsă ca fiind nefondată (f.d. 89-91).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016 a fost respins apelul declarat de Vitalii Popa și Liubovi Popa, fiind menținută hotărârea Judecătorei Rîșcani municipiul Chișinău din 05 iulie 2016 (f.d. 126-139).

La 22 decembrie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 145).

La 10 februarie 2017 Vitalii Popa și Liubovi Popa au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen, deoarece la materialele pricinii nu există dovada recepționării de către recurenți a copiei deciziei contestate.

Recurenții, Vitalii Popa și Liubovi Popa, în motivarea recursului au indicat că atât instanța de apel la adoptarea deciziei contestate, cât și prima instanță au aplicat și interpretat eronat normele dreptului material aplicabile raportului juridic litigios. Recurenții menționează că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, precum și nu s-a expus asupra cererii de apel suplimentare.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul

neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 14 martie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Pînă la examinarea pricinii, Comisia pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova nu a depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Vitalii Popa și Liubovi Popa, în cererea de recurs nu au invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse

de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vitalii Popa și Liubovi Popa, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Vitalii Popa și Liubovi Popa se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală